

Antoni Jonch i Cuspinera
 Director del Museu de Granollers

SALVADOR LLOBET I REVERTER: UN HOME AMB VOCACIÓ

Hi ha biografies que són extenses i, fins i tot, intenses. Malgrat tot, quan s'ha escrit en diferents ocasions sobre el mateix personatge es difícil no reiterar-se.

Salvador Llobet ha estat un home prolífic en actuacions positives. La seva vida, que jo conec, la voldria dividir en dues etapes que, tot i tenir diferenciació qualitativa, estan sempre interrelacionades pel que podríem dir "neguit cultural".

Llobet esmerça uns anys del seu viure amb activitats artesanals, fa d'agricultor, de guixaire, practica el excursionisme i accepta algunes feines burocràtiques. Per aquests graons puja a l'exercici de la docència però com a treball per guanyar-se la vida. Exerceix alguns càrrecs en institucions ciutadanes i assaja la redacció d'articles i gasetilles en algunes publicacions locals, com "La Gralla" i el "Butlletí de l'Agrupació Excursionista de Granollers". Fins aquí una mostra una mostra d'activitats que si bé demostraven el "neguit" esmentat podien ser compartides per força altres persones.

L'altra projecció és la del Llobet doctor, i no ho dic per la titulació, que és sols fruit d'un esforç més, sinó per donar-li un nom molt específic i diferenciat. La seva vocació universitària pren, en aquesta segona singladura, una clara definició i es manifesta amb plenitud. El doctor Llobet s'ha fet geògraf i no de laboratori, confeccionant treballs darrera la taula del despatx, recopilant estudis d'altres especialistes, sinó investigador de camp, trepitjant fenòmens geogràfics i fent sentir la petja de l'espardenya i, més tard, la rodera del seu popular "ciclomotor", per les nostres contrades.

Una vella màquina de retratar i les bandes abrigant-li les cames van acompanyant-lo insistentment, un dia i l'altre, pel torrents i les planes del Montseny buscant, amb delit, la masia amagada i, "traient-li" la taulada, poder esguardar el seu interior en un "xafardeig allisonador". El bosc se li transmutava fulla de llibre amb clares imatges on podia llegir el nom dels seus components vegetals estàtics o les identitats dels estadants animals. Així, amb paciència infinita, va anar confeccionant centenars de fitxes que, degudament ordenades, van donar lloc al treball que va consagrar-lo: "El Medi i la Vida al Montseny".

Després se succeiran llargs anys dedicats a la càtedra de geografia de la Universitat de Barcelona. Per arribar-hi haurà hagut de conèixer els efectes de l'enveja dels "consagrats" amb l'amargor de la injustícia. Però sempre hi ha esquerdes per on pot penetrar la subtil llum de l'autenticitat, i amb aquest ingredient va poder continuar caminant i vigoritzar-se. El "Consell Superior d'Investigacions Científiques" va acollir-lo i, ajuntant ambdues positivitats, va predicar geografia autèntica i va saber fer néixer escola. Heus aquí una bona manera de neutralitzar els efectes negatius de la mort creant inquietuds de vida! Darrerament l'Agrupació Excursionista de Granollers i el Museu van desitjar canalitzar la iniciativa de donar perennitat al seu nom, sota un caire popular, mitjançant la nominació d'una font, existent o de nova creació. Aquesta iniciativa vàrem exposar-la al senyor Ignasi Castelló, cap del Servei de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona que va suggerir-nos la possibilitat de qualificar, amb les identitats del nostre geògraf, l'Auditori que l'esmentada Diputació, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Fogars de Montclús, construeix a la Costa del Montseny on, entre altres activitats, es portarà a cap l'exhibició d'un audiovisual multivisió sobre l'home al Montseny.

El nostre batlle, senyor Josep Pujadas i Maspons, va fer-se ressò d'aquesta intencionalitat i va traslladar-la al President de la Diputació de Barcelona, senyor Manuel Royes, mitjançant escrit de data 15 d'abril d'enguany que, amb decidit suport i per mitjà del diputat-president de l'Àrea d'Agricultura i Medi Natural, senyor Joan Serret, hi donava conformitat i en desitjava la seva traducció.

Entenem que aquesta és una notícia feliç que, a tots, familiars i amics, ens ha d'omplir de joia car és un testimoni més de l'alta consideració que ha merescut el nostre estimat amic Salvador Llobet i Reverter.